

РЕШЕНИЕ

№ 34265

гр. София, 02.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Елена Гюрова, като разгледа дело номер **13335** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.96, във вр. с чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси във вр. с чл.156, ал.1 във вр. с чл.144 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Образувано е по жалба на Е. М. М., ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.Г., против Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ рег.№ 21769-1/12.07.2021 г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи-С." при дирекция "Общински приходи" в Столичната община, потвърден с Решение № С.-Р.-385/25.09.2025 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" в СО, с който АУЗД на Е. М. М. са установени задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 1 424,92 лв. и лихви от 422,15 лв.; както и задължения за такса за битови отпадъци в общ размер 1 597,61 лв., ведно с лихви от 465,68 лв.

Жалбоподателката се оплаква, че при издаването на АУЗД са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в нарушение на изискването за форма по чл.59, ал.2, т.4 АПК - непосочване на фактическите и правни основания за издаване на акта, както и нарушение разпоредбата на чл.35 АПК. Изтъква, че АУЗД не е връчен повече от три години от издаването му, поради което самото му издаване не е прекъснало течението на давността относно оспореното вземане. Излага съображения, че не е взета предвид приложената от нея декларация вх.№ 7221-17-14/03.07.2020 г., с която органът по приходите е уведомен за настъпилите промени в собствеността на имотите, за които са открити партии при СО, като въпреки това е приел, че всички описани в АУЗД задължения са дължими от нея. Заклучва, че допуснатите нарушения на процесуалните правила са от вида на същественията такива и са достатъчно основание за отмяна на оспорения акт, тъй като от една страна са довели до нарушаване правото ѝ на защита, а от друга страна прави невъзможен съдебния контрол върху оспорения административен акт.

Претендира отмяната на обжалвания АУЗД. В с.з. жалбоподателката не се явява, представлява се от адв.Г., която моли жалбата да бъде уважена по съображенията, изложени в нея и АУЗД да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендира разноски, за които прилага списък.

Ответникът – Директорът на дирекция "Общински приходи" в СО, чрез процесуалния си представител юк.В. в с.з. излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли за отхвърлянето ѝ и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СО.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

В дирекция "Общински приходи", отдел "Общински приходи-С.", СО, на основание чл.107, ал.3 ДОПК и съгласно подадени декларации по чл.14 ЗМДТ вх.№ 140027003676/26.07.2005 г.; вх.№ [ЕГН]/26.02.2013 г., вх.№ [ЕГН]/28.11.2013 г., спрямо жалбоподателката е издаден спорният АУЗД.

С подадените декларации са декларирани следните притежавани недвижими имоти:

- с вх.№ 140027003673/26.07.2005 г. - за сграда, находяща се в [населено място], район С., [улица], вх.Б, ет.4, представляваща 1/1 ид.ч. от жилище - апартамент №20, построен през 2005 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 157.88 кв.м, в т.ч. Р. на обекта от 152.60 кв.м и мазе от 5.28 кв.м, основно, с открита партида № 7221Н31006;

- с вх.№ [ЕГН]/26.02.2013 г. - за сграда, находяща се в [населено място], район С., [улица], представляваща 9/20 ид.ч. от жилище - апартамент №8, построен през 1997 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 143.78 кв.м, в т.ч. Р. на обекта от 90.40 кв.м, мазе 14,57 кв.м, таван 38.81 кв.м и гараж с РЗП от 17.71 кв.м, конструкция МЗ, с открита партида № 7221Н61074;

- с вх. № [ЕГН]/28.11.2013 г. за сграда, находяща се в [населено място], район С., [улица], представляваща S ид.ч. от гараж №18, построен през 2005 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 18.75 кв.м, с открита партида № 7221Н67462.

Не е спорно, че със съдебна спогодба за делба от 10.02.2020 г. по гр.дело № 3816/2019 г. по описа на СГС, водено между съделителите Е. М. М. и Е. С. А., в собственост на жалбоподателката М. е останал недвижим имот - апартамент №20, находящ се в [населено място], [улица], № 3-5, вх.Б, ет.4, с площ 152.06 кв.м, заедно с мазе №19 с площ от 5.28 кв.м. Имотът е деклариран с данъчна декларация вх.№ 7221-1714/13.07.2020 г. (л. 64). За недвижимия имот има открита данъчна партида № 7221Н31006.

В АУЗД приходният орган е установил следното:

Декларация вх.№ 140027003673/26.07.2005 г., отнасяща се до недвижими имоти с партиден № 7221Н31006 с адрес на имота [населено място], район С., [улица], вх.Б, ет.4, както следва:

Апартамент №20 представляващ жилище с година на построяване 2005 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 157.88 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 152.60 кв.м, РЗП на мазе 5.28 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м, с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 161 240.60 лв. и данъчна оценка 161 240.60 лв. за притежавана 1/1 ид.ч., декларирана от лицето в качеството на собственик.

Гараж №21 с година на построяване 2005 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 24.22 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 24.22 кв.м, РЗП на мазе 0.00 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 19 279.20 лв. и данъчна оценка 0.00 лв. за притежавани 0.00 ид.ч., декларирана от лицето в качеството на собственик.

Търговски обект – Магазин №1, с година на построяване 2005 г. с конструкция МЗ-масивни монолити г. и с РЗП общо 47.42 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 47.42 кв.м, РЗП на мазе 0.00 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв. с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 67 404.30 лв. и данъчна оценка 0.00 лв. за притежавани 0.00 ид.ч. декларирана от лицето в качеството на собственик.

Търговски обект – Магазин №5, с година на построяване 2005 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 18.38 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 18.38 кв.м, РЗП на мазе 0.00 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 25 603.40 лв. и данъчна оценка 0.00 лв. за притежавани 0.00 ид.ч. декларирана от лицето в качеството на собственик.

Декларация вх.№ [ЕГН]/26.02.2013 г. отнасящи се за недвижими имоти с партиден № 7221Н61074, с адрес [населено място], район С., [улица], както следва:

Апартамент №8, представляващ жилище с година на построяване 1997 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 143.78 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 90.40 кв.м, РЗП на мазе 14.57 кв.м, РЗП на таван 38.81 кв.м с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 93 122.80 лв. и данъчна оценка 41 905.26 лв. за притежавани 9/20 ид.ч. декларирана от лицето в качеството на собственик.

Гараж с година на построяване 1997 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 17.71 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 17.71 кв.м, РЗП на мазе 0.00 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 12 825.50 лв. и данъчна оценка 5 771.48 лв. за притежавани 9/20 ид.ч. декларирана от лицето в качеството на собственик.

Декларация вх.№ [ЕГН]/28.11.2013 г. отнасящи се за недвижими имоти с партиден № 7221Н67462 с адрес на имота [населено място], район С., [улица], представляващ гараж №18 с година на построяване 2005 г. с конструкция МЗ-масивни монолитни г. и с РЗП общо 18.75 кв.м, в т.ч.: РЗП на обекта 18.75 кв.м, РЗП на мазе 0.00 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м с данъчна оценка на обекта към 2021 г. 14 011.30 лв. и данъчна оценка 7 005.65 лв. за притежавана S ид.ч. декларирана от лицето в качеството на собственик.

В АУЗД е описан начинът на определяне конкретния размер на дължимите публични вземания за ДНИ и ТБО за всяка година. Цитирани са заповедите на Кмета на СО, според които недвижимият имот попада в границите на територията на район "С.", СО с организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Описани са приложените ставки, съгласно промилите, определени от СОС за съответните години. Относно определения ТБО е установено, че жалбоподателката не е подавала декларации по чл.27 НОАМТЦУСО за проверяваните години, независимо че е живяла извън страната. Приходният орган е издал АУЗД № 21769-1/12.07.2021 г., с който на жалбоподателката са определени задължения за указаните имоти:

1. ДНИ за периода от 2016 г. до 2020 г. в общ размер 1 424.92 лв., ведно с лихви за забава от 422.15 лв.;
2. ТБО за периода от 2016 г. до 2020 г. в общ размер 1 597.61 лв., ведно с лихви за забава от 465.68 лв.

Недоволна от издадения АУЗД, жалбоподателката го е оспорила пред Директора на дирекция "ОП" в СО, който с Решение № С.-Р.-385/25.09.2015 г. е оставил жалбата без уважение.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха писмените доказателства от административната преписка и тези, представени от ответника.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Актът е издаден в производство по чл.107, ал.3 ДОПК и решаващ орган е Директорът на дирекция "ОП" в СО на основание чл.4, ал.5, предл.второ ЗМДТ. Решението е връчено на жалбоподателката на 27.11.2025 г., видно от приложената разписка (л.85). Жалбата е депозирана до Съда на 04.12.2025 г. лично от жалбоподателката и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Предмет на оспорване е АУЗД № 21769-1/12.07.2021 г., издаден по реда на чл.107, ал.3 ДОПК от ст.инспектор в отдел "Общински приходи-С." при дирекция "Общински приходи" в Столичната

община.

Според чл.4, ал.1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Съгласно ал.3 на същата правна норма в производствата по чл.4, ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а според ал.4 служителите по ал.3 се определят със заповед на кмета на общината. Според ал.5 ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на НАП. Съгласно чл.9б ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл.4, ал. 1-5 от закона. При обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания като ДНИ и ТБО е приложим редът, предвиден в ДОПК.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – дирекция "ОП-С.", който е разполагал с правомощията на орган по приходите съгласно чл.9б ЗМДТ и с оглед Заповед № С.-Р.-1362/14.02.2020 г. и Заповед № РД-15- 5260/29.05.2015 г. на Кмета на СО, с които са оправомощени като органи по приходите лицата, заемащи длъжността ст.инспектор в дирекция "ОП", каквато издателят на АУЗД заема съгласно представения трудов договор и допълнително споразумение. АУЗД е издаден от компетентен орган по приходите – ст.инспектор Е. И. Б., за което са представени Заповед № С.-Р.-1362/14.02.2020 г. на Кмета на СО и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г., трудов договор № РД-15-653/08.02.2007 г. между СО и Е. Б. и допълнително споразумение към трудов договор № С.-Р.-2612/10.07.2025 г.

Решение № С.-Р.-385/25.09.2025 г. е издаден от компетентен орган - М. Г. М. в качеството му на Директор на дирекция "ОП" в СО, съгл. Заповед № С.-Р.-16/03.01.2020 г. на Кмета на СО. Представени са и доказателства за компетентността на решаващия орган – Заповед № С.-Р.-1362/14.02.2020 г. на Кмета на СО за определяне на орган по приходите; Заповед № С.-Р.-1941/13.02.2020 г. на Кмета на СО за заместване; Служебна бележка № СБ-120/04.04.2023 г. за отсъствието на Кмета на СО; Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. на Кмета на СО за заместване.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената форма, при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, като съдържа правните и фактически основания за издаването му, като фактическите основания са посочени изключително конкретно, с излагане на съображения относно дължимите суми за ДНИ и ТБО за съответния период.

Съдът не споделя оплакването, основано на факта, че АУЗД не е връчен повече от три години от издаването му. В тази връзка от ответника са представени доказателства извлечение от водения регистър за издадените от него административни актове /хартиен или електронен/, в който регистър е отразено издаването на обжалвания АУЗД (л.105). От тях се установява, че административният акт е надлежно издаден и не е антидатиран.

Съгласно чл.107, ал.1 ДОПК когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а според ал.3 размерът на задължението се съобщава на задълженото лице и по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

АУЗД се издава в три случая: 1) при подаване на искане от задълженото лице, 2) при установяване

на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 ДОПК, регламентиращ действията след приемането на декларацията при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации, 3) когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В случая е налице третата хипотеза - задълженията не са платени в срок и на лицето не е извършена ревизия, тъй като в АУЗД за всяка една от отчетните години и за всяко едно от задълженията е посочен конкретният размер, който е дължим и невнесен от жалбоподателката в законоустановените срокове.

За процесните недвижими имоти са подадени декларации по чл.14 ЗМДТ и са открити данъчни партии, както следва:

Ап. №20, находящ се в [населено място], район С., [улица], вх.Б, ет.4, представляващ 1/1 ид.ч. от жилище, построено през 2005 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 157.88 кв.м, в т.ч. Р. на обекта от 152.60 кв.м и мазе от 5.28 кв.м, основно, за който имот е открита партия № 7221Н31006;

Ап. №8, находящ се в [населено място], район С., [улица], представляващ 9/20 ид.ч. от жилище, построено през 1997 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 143.78 кв.м, в т.ч. Р. на обекта от 90.40 кв.м, мазе 14,57 кв.м, таван 38.81 кв.м и гараж с РЗП от 17.71 кв.м, конструкция МЗ и година на построяване 1997, с открита партия № 7221Н61074;

Гараж №18, находящ се в [населено място], район С., [улица], представляващ 1/2 ид.ч. от него, построен през 2005 г., конструкция МЗ-масивна монолитна, с общо РЗП 18.75 кв.м, за който имот е открита партия № 7221Н67462.

В хода на образуваното производство по реда на чл.107, ал.3, изр.трето, предл.трето ДОПК е безспорно установено, че за проверявания период 2016 г. до 2020 г. жалбоподателката не е заплащала дължимите ДНИ и ТБО за посочените имоти.

Съгласно чл.162, ал.2, т.1 и т.3 ДОПК публични са държавните и общинските вземания: за данъци, включително акцизи, както и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета; за държавни и общински такси, установени по основание със закон. Ал.2, т.9 на същия нормативен текст предвижда, че лихвите за вземанията по т.1-8 същи са публични държавни и общински вземания. Разпоредбата на т.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания предвижда неплатените в сроковете за доброволно плащане, неудържаните или удържани, но невнесени в срок данъци, такси, отчисления от печалби, вноски към бюджета и други държавни вземания от подобен характер да се събират със законната лихва.

По силата на чл.171, ал.1 ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Съобразно датата на издаване на АУЗД – 12.07.2021 г., не е изтекла 5-годишната погасителна давност за нито едно от задълженията за 2016 г. ДНИ се заплаща през годината, за която се отнася (чл.28 ЗМДТ); а ТБО (чл.20 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от СО), следователно давностният срок за задълженията от 2016 г. започва от 01.01.2017 г. и изтича на 31.12.2022 г., респ. давностният срок за задълженията от 2016 г. започва от 01.01.2017 г. и изтича на 31.12.2022 г., а АУЗД е издаден преди настъпването на която да е от тези дати и давността не е изтекла.

Неоснователно е и възражението, че щом АУЗД не е връчен повече от три години от издаването му, самото му издаване не е прекъснало течението на давността. Разпоредбата на чл.172, ал.2

ДОПК е категорична, че давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане. Законодателят придава значение на факта на издаване на акта, в случая АУЗД, а не на неговото връчване.

Несподелимо е оплакването в жалбата, че не е взета предвид приложената декларация от 03.07.2020 г., с която жалбоподателката е уведомила органа по приходите за настъпилите промени в собствеността на имотите. В тази връзка страните не спорят, че от 18.02.2020 г. (дата на влизане в сила на съдебния акт на СГС по гр.дело № 3816/2019 г.) жалбоподателката не е собственик на други недвижими имоти освен апартамент №20, находящ се в [населено място], [улица], № 3-5, вх.Б, ет.4, с площ 152.06 кв.м, заедно с мазе №19 с площ от 5.28 кв.м. При това положение едва от 18.02.2020 г. е налице край на съсобствеността между съделителите Е. М. М. и Е. С. А.. Докато не е налице влязъл в сила съдебен акт за делба, съсобствениците са в режим на съсобственост, независимо от обстоятелството, че след подаване на исковата молба за делба (надлежно вписана в Имотния регистър, на който Съдът ще се спре подробно по-долу), съсобствениците придобиват и качеството съделители, защото то е само процесуално тяхно качество.

Нещо повече: от приложената справка от 08.07.2021 г. от Имотния регистър за периода от 01.01.1998 г. до 08.07.2021 г. (л.17), която органът по приходите е направил преди издаване на процесния АУЗД, е видно, че последното вписване там е това от 18.02.2014 г., с което е вписана исковата молба за делба. Така направената справка има ключово значение за спора, защото идва да покаже добросъвестността на органа по приходите.

Действието на вписването в имотния регистър се състои в това да даде официална гласност на сделки и факти с недвижими имоти. Това вписване има оповестително и противопоставимо и защитно действие.

Оповестително действие се състои в даване публичност и известяване на третите лица, че с имота е извършена правна сделка, в случая делба на имотната съвкупност. Тъй като органът по приходите, както и всяко друго лице може да се запознае с правния статут на имота, за него вписването в регистъра е единствено меродавното, а от справката е видно, че съдебният акт на СГС по гр.дело № 3816/2019 г. не е вписан и издателят на АУЗД не може да бъде упрекван, че не се е съобразил с настъпилата делба.

Противопоставимото действие, уредено в чл.113 от Закона за собствеността, е регламентирано в смисъл, че подлежащите на вписване актове не могат да се противопоставят на трети лица, които по-рано са вписали свое придобито вещно право от същия праводател. От това правило следва, че невписаните обстоятелства са непротивопоставими на третите добросъвестни лица, каквото се явява органът по приходите, тоест за тях невписаните обстоятелства се смятат за неизвестни, независимо, че в действителност са се осъществили.

Съдът счита, че при издаване на оспорения административен акт правилно е приложен материалният закон в частта за установените задължения за ДНИ и ТБО и лихви за просрочие.

Относно ДНИ

Съгласно чл.10, ал.1 ЗМДТ с ДНИ се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. А според чл.10, ал.3 ЗМДТ не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. Според ал.4 (нова - ДВ, бр. 61 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.), не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

На основание чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбите на чл.28, ал.1 ЗМДТ и чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на Столична община определят, че дължимият данък се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а в чл.28, ал.2 ЗМДТ и чл.11, ал.2 от Наредбата е посочено, че по отношение на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка в размер 5 на сто. Безспорно от доказателствения материал по делото се установява, че жалбоподателката в настоящето производство се явява данъчно задължено лице, съобразно притежаваните от нея недвижими

имот и като такова тя следва да заплати задълженията за ДНИ.

Съгласно чл.19, ал.1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, като в чл.20, ал.1 ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация, съгласно Приложение №2 на ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Начислените суми за ДНИ, съгласно чл.22 ЗМДТ и чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци, приета от Столичния общински съвет са на база 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Данъчните оценки на недвижимите имоти на граждани и предприятия се определят съгласно Приложение №2 на ЗМДТ. Видно е от разпоредбата на чл.4 от Нормите за определяне на данъчна оценка, че данъчната оценка на недвижими имоти, на сгради или части от тях се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по посочена в разпоредбата формула: $ДО = Бс \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times Пл$, където Бс – базисна данъчна стойност на 1 кв.м в левове; Км – коефициент за местоположение; Ки – коефициент за инфраструктура; Кх – коефициент за индивидуални характеристики; Кв – коефициент за височина; Ко – коефициент за овехтяване; Пл – площта на сградата или части от нея.

За 2016 г.

1. За жилище - $BS=17.0 \times KM=63.2 \times KI=1.0 \times KX=1.03 \times KB=1.0 \times KO=0.955 \times PL=154.184$. Данъчна оценка - 165 506.20 лв. ДНИ е в размер на 185,63 лв., изчислен както следва: $165506,20 \times 1,875:1000:2 = 155,16$ лв., за осн.: 2 - 77,58 лв. за 1/1 ид.ч. и основно жилище.

2. Гараж 21 - $BS=13.6 \times KM=63.2 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.955 \times PL=24.22$. Данъчна оценка - 19 789,20 лв. $19\,789,20 \times 1,875:1000:2 = 18,55$ лв.

3. Търговски обект – Магазин 1 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=1.0 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.955 \times PL=47.42$. Данъчна оценка – 69 187,40 лв./ 35 374,95 евро. $69\,187,40 \times 1,875:1000:2 = 64,86$ лв.

4. Търговски обект – Магазин 5 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.955 \times PL=18.38$. Данъчна оценка – 26 280,80 лв./13 437,15 евро. $26\,280,80 \times 1,875:1000:2 = 24,63$ лв.

За 2017 г.

1. За жилище - $BS=17.0 \times KM=63.2 \times KI=1.0 \times KX=1.03 \times KB=1.0 \times KO=0.965 \times PL=154.184$. Данъчна оценка 164 653.10 лв. ДНИ е в размер на 184,68 лв., изчислен както следва: $164\,653,10 \times 1,875:1000:2 = 154,36$ лв., за осн.: 2 - 77,18 лв. за 1/1 ид.ч. и основно жилище.

2. Гараж 21 - $BS=13.6 \times KM=63.2 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.965 \times PL=24.22$. Данъчна оценка 19 687.20 лв. $19\,687,20 \times 1,875:1000:2 = 18,45$ лв.

3. Търговски обект – Магазин 1 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=1.0 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.965 \times PL=47.42$. Данъчна оценка 68 830.80 лв. $68\,830,80 \times 1,875:1000:2 = 64,52$ лв.

4. Търговски обект – Магазин 5 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.965 \times PL=18.38$. Данъчна оценка 26 145.30 лв. $26\,145,30 \times 1,875:1000:2 = 24,50$ лв.

За 2018 г.

1. За жилище - $BS=17.0 \times KM=63.2 \times KI=1.0 \times KX=1.03 \times KB=1.0 \times KO=0.96 \times PL=154.184$. Данъчна оценка 163 800 лв. ДНИ е в размер на 183,71 лв., изчислен както следва: $163\,800 \times 1,875:1000:2 = 153,56$ лв., за осн.: 2 - 76,78 лв. Жилище за 1/1 ид.ч. и осн. жилище.

2. Гараж – 21 - $BS=13.6 \times KM=63.2 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.96 \times PL=24.22$. Данъчна оценка 19 585.20 лв. $19\,585,20 \times 1,875:1000:2 = 18,36$ лв.

3. Търговски обект – Магазин 1 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=1.0 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.96 \times PL=47.42$. Данъчна оценка 68 474.20 лв. $68\,474,20 \times 1,875:1000:2 = 64,19$ лв.

4. Търговски обект – Магазин 5 - $BS=17.0 \times KM=88.48 \times KI=0.98 \times KX=1.0 \times KB=1.0 \times KO=0.96 \times PL=18.38$. Данъчна оценка 26 009.80 лв. $26\,009,80 \times 1,875:1000:2 = 24,38$ лв.

За 2019 г.

1. За жилище - $BS=17.0 \times KM=63.2 \times KI=1.0 \times KX=1.03 \times KB=1.0 \times KO=0.955 \times PL=154.184$. Данъчна оценка 162 946.80 лв. ДНИ е в размер на 182,77 лв., изчислен както следва: $162\,946,80 \times 1,875:1000:2 = 152,76$ лв., за осн.: 2 - 76,38 лв. за 1/1 ид.ч. и осн. жилище.

2. Гараж-21 - $BS=13.6 * KM = 63.2 * KI = 0.98 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO=0.955 * PL=24.22$. Данъчна оценка 19 483.20 лв. $19\,483.20 \times 1,875 : 1000 : 2 = 18,26$ лв.
3. Търговски обект – Магазин 1 - $BS=17.0 * KM=88.48 * KI=1.0 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO = 0.955 * PL=47.42$. Данъчна оценка 68 117.50 лв. $68\,117.50 \times 1,875 : 1000 : 2 = 63,86$ лв.
4. Търговски обект – Магазин 5 - $BS=17.0 * KM = 88.48 * KI = 0.98 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO = 0.955 * PL=18.38$. Данъчна оценка 25 874.30 лв. $25\,874.30 \times 1,875 : 1000 : 2 = 24,25$ лв.

За 2020 г.

1. За жилище - $BS=17.0 * KM = 63.2 * KI=1.0 * KX=1.03 * KB=1.0 * KO = 0.95 * PL=154.184$. Данъчна оценка 162 093.70 лв./ 82 877.19 евро. ДНИ е в размер на 156,93 лв., изчислен както следва: $162\,093.70 \times 1,875 : 1000 : 2 = 151,96$ лв., за осн.: 2 - 75,98 лв. за 1/1 ид.ч и осн. жилище.
2. Гараж 21 - $BS=13.6 * KM = 63.2 * KI = 0.98 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO = 0.95 * PL=24.22$. Данъчна оценка 19 381.20 лв. $19\,381.20 \times 1,875 : 1000 : 2 = 18,16$ лв.
3. Търговски обект – Магазин 1 - $BS=17.0 * KM=88.48 * KI=1.0 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO = 0.95 * PL=47.42$. Данъчна оценка 67 760.90 лв. $67\,760.90 \times 1,875 : 1000 : 2 = 63,52$ лв.
4. Търговски обект – Магазин 5 - $BS=17.0 * KM=88.48 * KI=0.98 * KX=1.0 * KB=1.0 * KO = 0.95 * PL=18.38$. Данъчна оценка 25 738.90 лв. $25\,738.90 \times 1,875 : 1000 : 2 = 24,13$ лв.

Съдът счита, че законосъобразно е определен дължимият ДНИ за периода от 2016 г. до 2020 г.

Следователно жалбата в тази част е неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение на ТБО:

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места - чл.62, изр.първо ЗМДТ и се определя в левове - чл. 67, ал.1 ЗМДТ, в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности (чл.66, ал.1 ЗМДТ). План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване /чл. 66, ал. 1 ЗМДТ/.

Съдът счита, че по делото и с оглед събраните доказателства, се установи, че процедурата по установяване на дължимите суми е протекла законосъобразно по реда на ДОПК и ЗМДТ. Предпоставките за възникване на задължението за внасяне на ДНИ в бюджета са регламентирани в чл.11 ЗМДТ. Първата е лицето да е собственик на конкретен недвижим имот, ползвател или концесионер. Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл.64 вр. чл.11, ал.1 ЗМДТ, ТБО се заплаща от данъчно задължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения нотариален акт за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорвания като данъчно задължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик. Разпоредбата на чл.11, ал.3 ЗМДТ допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчно задължени лица да са ползвателят, съответно концесионерът на имота.

Количеството на битови отпадъци, събирани и извозвани от определен недвижим имот, могат да бъдат определени по смисъла на чл.67, ал.1 ЗМДТ само когато за тази цел имотът е снабден със съдове за събиране и съхраняване, предназначени единствено за генерираните в него отпадъци. Реалното количество на битовите отпадъци в този случай ще бъде равно на броя на съдовете, умножено с честотата на сметоизвозването. Когато, обаче в съответния район са разположени съдове за събиране и съхраняване на битови отпадъци от неопределен брой имоти в тяхната близост, количеството на битови отпадъци от един имот в този случай не може да бъде определено и за всички имоти в района ТБО се определя по правилата на чл.67, ал.2 ЗМДТ, а в случая и по правилата на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от СО. Процесният случай е именно такъв. Данните по делото сочат,

че имотът не е бил снабден със самостоятелен съд за събиране и съхраняване на генерираните при ежедневната експлоатация битови отпадъци, поради което дължимата ежегодна ТБО за тях правилно е определена с оспорения акт по правилата на чл.67, ал.2 ЗМДТ.

ТБО не се събира при наличие на основанията по чл.71 ЗМДТ - когато не се предоставят услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, а също и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. В случая тези обстоятелства не са налице. От представените по делото заповеди, с които Кметът на общината е определял през процесните години границите на районите, в които е било извършвано организирано сметосъбиране и сметоизвозване, се вижда, че няма имоти, попадащи извън тези граници и няма имоти, които да не са били обслужвани от фирмите по сметосъбиране и сметоизвозване. Всички компоненти на услугата, за която се заплаща спорната такса, се извършват в района, където се намира недвижимия имот на жалбоподателя.

На основание чл.67 ЗМДТ и чл.18 от Наредбата за определяне на местните данъци на територията на Столична община със Заповед № С.-Р.-1314/19.10.2015 г. и Решение № 62/17.12.2015 г. за 2016 г.; Заповед № С.-Р.-1334/31.10.2016 г. и Решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г.; Заповед № С.-Р.-950/30.10.2017 г. и Решение № 793/21.12.2017 г. За 2018 г., Заповед № С.-Р.-1187/30.10.2018 г. и Решение № 857/20.12.2018 г. за 2019 г.; Заповед № С.-Р.-1498/31.10.2019 г. и Решение № 52/30.12.2019 г. за 2020 г., размерът на ТБО е определен в размер на 1,6 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот.

За 2016 г. Съгласно Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци За поддържане чистота на териториите на обществено ползване в промили върху данъчната оценка на имота разпределени, както следва: 0,59 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 0,42 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; 0,29 ‰ за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

За 2017 г. Съгласно Решение № 816/22.12.2016 г. за 2017 г., на СОС се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци за поддържане чистота на териториите на обществено ползване в промили върху данъчната оценка на имота разпределени както следва: 0,59 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 0,37 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; 0,64 ‰ за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

За 2018 г. Съгласно Решение № 793/21.12.2017 г. за 2018 г., на СОС се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци за поддържане чистота на териториите на обществено ползване в промили върху данъчната оценка на имота разпределени както следва: 0,57 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 0,38 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; 0,65 ‰ за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

За 2019 г. Съгласно Решение № 857/20.12.2018 г. за 2019 г., на СОС се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци за поддържане чистота на териториите на обществено ползване в промили върху данъчната оценка на имота разпределени както следва: 0,57 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 0,38 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; 0,65 ‰ за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

За 2020 г. Съгласно Решение № 52/30.12.2019 г. на СОС се събира такса сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за обезвреждане в депа и/или други съоръжения на битовите отпадъци за поддържане чистота на териториите на обществено ползване в промили върху данъчната оценка на имота разпределени както следва: 0,51 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци; 0,44 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци; 0,65 ‰ за поддържане чистота на териториите за обществено ползване.

Ответникът е представил многобройни писмени доказателства, установяващи и реалното предоставяне на услугите. Така в приложението по делото се намират множество педантично съставяни констативни протоколи, актове за установяване извършените и подлежащи на заплащане работи, както и фактури, в

които са описани извършените дейности по събиране и извозване на битови отпадъци, тяхното депониране на определените за целта места, както и почистването на териториите за обществено ползване. Същите са съставяни въз основа на сключените договори между Столична община и съответните концесионери. Тези неоспорени от жалбоподателката документи, доказват тезата на административния орган за предоставяне на спорните услуги, при това в договорената с възложителя периодичност и честота. С оглед на установеното, няма основание от жалбоподателката да не бъде събирана ТБО независимо, че тя живее извън страната. В тази връзка няма данни по делото, че жалбоподателката е подавала декларации по чл.27 НОАМТЦУСО за процесния период.

Правилно и в съответствие със закона административният орган е базирал облагането върху данъчната оценка на посочените недвижими имоти, представляваща сбор от съответните му идеални части от данъчните оценки на всеки един обект, описан подробно в АУЗД. Б. размери на ТБО според решенията на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно законосъобразно са приложени от органа по приходите. Следователно жалбата и в тази част е неоснователна.

Издаденият АУЗД е мотивиран, обоснован, в същия е посочена данъчната основа, въз основа на която са определени задълженията. Имотите са идентифицирани правилно, тяхната квадратура е установена, с оглед на събраните по служебен ред доказателства от административния орган, предвид което е определена и данъчната им оценка. Задълженията са определени ясно и конкретно за съответния данъчен период.

Жалбата и в тази част е неоснователна.

При така установеното Съдът намира, че оспореният административен акт е законосъобразен, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора заявената от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл.161, ал.1 ДОПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 153,39 € (с левова равностойност 300 лв.) според чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.24, изр.второ от Наредбата за заплащане на правната помощ. По-високият размер на възнаграждението Съдът обосновава със следните обстоятелства: в съдебното производство са проведени две съдебни заседания, изслушана е експертиза, представени са многобройни писмени доказателства, обемът на доказателствения материал е значителен. Делото предполага полагане на особени усилия от страна на процесуалния представител на ответника за запознаване със същото.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно и чл. 161, ал. 1, изречение трето от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. М. М., ЕГН: [ЕГН], срещу Акт за установяване на задължение по декларация рег. № 21769-1/12.07.2021 г., издаден от орган по приходите в отдел "Общински приходи-С." при дирекция "Общински приходи" в Столичната община, потвърден с Решение № С.-Р.-385/25.09.2025 г. на Директора на дирекция "Общински приходи" в СО, с който АУЗД на Е. М. М. са установени задължения за данък върху недвижимите имоти в общ размер 1 424,92 лв. и лихви от 422,15 лв.; както и задължения за такса за битови отпадъци в общ размер 1 597,61 лв., ведно с лихви от 465,68 лв.

ОСЪЖДА Е. М. М., ЕГН: [ЕГН], да заплати в полза на Столичната община юрисконсултско възнаграждение в размер 153,39 € (сто петдесет и три евро и 39 евроцента), с левова равностойност 300 лв. (триста лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

